

Î N C H E I E R E

15 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Crețu Valentina, reprezentată de avocatul Baban Nicolae,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Valentinei Crețu împotriva lui Carpovici Cazimir, intervenienți accesorii Crețu Elena și Crețu Alexandru cu privire la recunoașterea valabilității tranzacției și recunoașterea dreptului de proprietate asupra buticului,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 20 septembrie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Crețu Valentina și Crețu Alexandru, casată hotărârea judecătorească Edineț din 28 aprilie 2016 prin care acțiunea a fost respinsă ca fiind depusă tardiv și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată,

c o n s t a ț ă :

La data de 08 iulie 2015, Crețu Valentina a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Carpovici Cazimir cu privire la recunoașterea valabilității tranzacției și recunoașterea dreptului de proprietate asupra buticului.

În motivarea acțiunii a invocat că la 17 mai 2012, prin înțelegere verbală a procurat de la Carpovici Cazimir buticul nr. 6 amplasat în or. Edineț, str. Gorki 3.

Indică că un contract de vânzare-cumpărare în acest sens nu a fost încheiat, însă pârâtul a eliberat o recipisă, prin care se confirmă că a vândut buticul și a primit pentru aceasta suma de 12 000 lei.

Susține reclamanta că întrucât autorizația de activitate în acest butic a fost primită de fiul său Crețu Alexandru, care nu a activat niciodată în buticul respectiv, însă care este în proces de divorț și pentru a evita apariția cărorva litigii patrimoniale, în anul 2014 sa adresat pârâtului în scopul legiferării tranzacției de vânzare-cumpărare.

Cu toate acestea, din cauza diferitelor pretexte invocate de pârât până în prezent tranzacția nu a fost legiferată.

În drept, își întemeiază cerințele în baza art. art. 285, 505, 315-316, 320-321 Cod civil.

Solicită, recunoașterea valabilității tranzacției încheiate între ea și Carpovici Cazimir, prin care dânsa a procurat buticul nr. 6 amplasat în or. Edineț, str. Gorki 3 în valoare de 12 000 lei, recunoașterea dreptului său de proprietate asupra buticului cu numărul 6 amplasat pe str. Gorki 3 în valoare de 12 000 lei.

Prin încheierea protocolară a Judecătorei Edineț din 17 decembrie 2015 au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii Crețu Elena și Crețu Alexandru.

Prin hotărârea Judecătorei Edineț din 28 aprilie 2016, acțiunea a fost respinsă ca fiind depusă tardiv.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 20 septembrie 2016 a fost admis apelul declarat de Crețu Valentina și Crețu Alexandru, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la prevederile art. art. 267 alin. (1), 271 și art. 272 alin. (1) și 2 Cod civil care reglementează aspecte ce țin de termenul general de prescripție extinctivă, aplicarea prescripției extinctive și începutul curgerii termenului prescripției extinctive a constatat că nici una din părțile în proces nu au invocat expirarea termenului de prescripție și a concluzionat că pretențiile reclamantei urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel cu referire la prevederile art. 60 alin. (5) CPC, și art. 753 alin. (1) Cod civil, a remarcat că vânzătorul trebuie să fie proprietarul bunului vândut și odată cu predarea bunului, să transmită și dreptul de proprietate asupra lui, însă Caprovici Cazimir deși, a recunoscut acțiunea, nu a dovedit că a deținut în proprietate bunul în litigiu, iar Crețu Valentina contrar prevederilor art. 118 alin. (1) CPC, care reglementează obligația probațiunii în judecată nu a prezentat instanței probe care ar confirma temeinicia pretențiilor înaintate.

A mai stabilit instanța de apel că buticul în litigiu, nr. 6 amplasat în or. Edineț, str. Gorki 3 aparține cu drept de proprietate lui Crețu Alexandru, fiind procurat de acesta în timpul căsătoriei cu Crețu Elena și ulterior partajat și atribuit prin hotărârea judecătorească privind partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie, iar conform art. 123 alin. (2) CPC RM, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o pricină civilă soluționată anterior în instanța de drept comun sau în instanța specializată sunt obligatori pentru instanța care judecă pricina și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleași persoane.

La data de 14 decembrie 2016, prin intermediul oficiului poștal, Crețu Valentina, reprezentată de avocatul Baban Nicolae a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia contestată menționând că concluziile instanței de apel nu corespund legislației în vigoare și rezultă din aplicarea eronată a legii

Astfel, susține recurenta că constatările instanței de apel precum că bunul (buticul) în litigiu îi aparține cu drept de proprietate lui Crețu Alexandru, fiind procurat în timpul căsătoriei cu Crețu Elena, iar ulterior partajat, în baza cererii de chemare în judecată depusă de către Crețu Alexandru împotriva Elenei Crețu cu privire la partajarea proprietății comune în devălmășie, sunt ilegale și contravin normelor de drept procedural, mai mult că dânsa nu a fost atrasă în calitate de parte în proces pe cauza cu privire la partajarea averii între soții Crețu, fapt ce îi permite ca persoană a căror drepturi au fost lezate să solicite recuperarea drepturilor sale într-un alt proces.

Consideră că decizia instanței de apel este ilegală și nemotivată și-i lezează drepturile sale de proprietate.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat

de către Crețu Valentina, reprezentată de avocatul Baban Nicolae este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în față completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. b) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) și alin. (2) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

După cum rezultă din actele cauzei în ședința de judecată a instanței de apel din 20 septembrie 2016, în care a avut loc examinarea cauzei în fond și pronunțarea dispozitivului deciziei contestate, au fost prezenți reprezentantul apelantei Crețu Valentina, avocatul Baban Nicolae, intimatul Carpovici Cazimir, reprezentantul intimatului Carpovici Cazimir, avocatul Veaceslav Istrati și intervenientul accesoriu Crețu Alexandru (f.d. 187-188).

Este cert și faptul că copia deciziei redactate a instanței de apel din 20 septembrie 2016 a fost expediată pentru cunoștință tuturor participanților la proces prin scrisoarea nr.19684 din 10 octombrie 2016 (f.d. 193) și a fost recepționată de Crețu Valentina și avocatul acesteia Baban Nicolae la data de 13 octombrie 2016, ceea ce se atestă prin Avizele de recepție CN 07 din 11 octombrie 2016 (f.d. 194, 196).

Respectiv, Completul constată că prin prisma prevederilor art. 434 alin. (1) CPC, care indică că recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale și art. 112 alin. (1) CPC, care stabilește că termenul stabilit în luni expiră pe data respectivă a ultimei luni a termenului, termenul de declarare a apelului împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 20 septembrie 2016 pentru Crețu Valentina a început a curge la 13 octombrie 2016 (în ziua recepționării deciziei) și a expirat la 13 decembrie 2016.

Cu toate acestea, însă, cererea de recurs a fost depusă de Crețu Valentina, reprezentată de avocatul Baban Nicolae, doar la 14 decembrie 2016, respectiv în afara termenului legal prevăzut de art. 434 CPC.

Mai mult recurenta Crețu Valentina nu a invocat nici un motiv care ar demonstra depunerea recursului în termen, or odată ce actele cauzei atestă că recurenta a recepționat copia deciziei instanței de apel la 13 octombrie 2016, (f. d. 194), depunând recursul la 14 decembrie 2016, peste 2 luni și o zi, urma să justifice neîndeplinirea actului procesual în termenul prevăzut de lege.

În consecință, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că recurenta, la depunerea recursului a încălcat termenul de 2 luni stabilit de lege, care este un termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Totodată, instanța de recurs notează că, depunerea cererii de recurs la data de 14 decembrie 2016, dovedește un pasivism din partea recurenteii Crețu Valentina și o atitudine superficială față de obligațiile procesuale ca parte în proces.

La caz, completul Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a specifica și faptul că în situația în care Valentinei Crețu i-a fost comunicată decizia integrală a instanței de apel, ultima urma să întreprindă măsurile necesare, după cum sugerează jurisprudența CEDO (Van Harn versus Germany, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007), de a proteja drepturile sale de acces la instanță și de a contesta în termen hotărârea judecătorească.

În această ordine de idei este cert că, depunând cererea de recurs la 14 decembrie 2016 împotriva deciziei instanței de apel recepționate la 13 octombrie 2016, recurenta Crețu Valentina a demonstrat o neglijență a drepturilor sale procedurale stipulate în legislația națională.

În asemenea împrejurări, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Crețu Valentina, reprezentată de avocatul Baban Nicolae ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. b), art. 440 CPC, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Crețu Valentina, reprezentată de avocatul Baban Nicolae se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva